

1 Απριλίου 2023

«Προσευχές στην Λίμνη»: Κοίταξε ο Πατέρας από τον Ουρανό

[Ορθοδοξία](#) / [Προσευχή](#)

[Άγιος Νικόλαος Βελιμίροβιτς](#)

Αγίου Νικολάου Βελιμίροβιτς

**«Προσευχές στην Λίμνη»
Κοίταξε ο Πατέρας από τον Ουρανό**

Κοίταξε ο Πατέρας από τον Ουρανό και με είδε ολόκληρο μέσα στις πληγές από τις αδικίες των ανθρώπων και είπε: Μην εκδικηθής.

Ποιόν να εκδικηθώ, Κύριε; Το ποίμνιο που πηγαίνει για σφαγή;

Εκδικείται άραγε ο γιατρός τους ασθενείς που από την επιθανάτια κλίνη τον υβρίζουν;

Ποιόν να εκδικηθώ; Το χιόνι που λειώνει η το χόρτο που στεγνώνει; Εκδικείται άραγε ο νεκροθάφτης εκείνους που κατεβαίνουν στον τάφο;

Ποιόν να εκδικηθώ; Τους αστοιχείωτους που νομίζουν πως μπορούν να κάνουν κακό και σε κάποιον άλλον ακόμη, εκτός από τον εαυτό τους; Εκδικείται άραγε ο δάσκαλος τα αμόρφωτα παιδιά που δεν ξέρουν ανάγνωση;

Η αιωνιότητα μάρτυς μου ότι όλοι αυτοί, που είναι ταχείς στην εκδίκηση, είναι βραδείς στην ανάγνωση και την κατανόηση των μυστηρίων της...

Ο χρόνος μάρτυς μου ότι όλοι αυτοί, που εκδικήθηκαν, συσώρευσαν δηλητήριο μέσα τους και με το δηλητήριο έσβησαν τους εαυτούς τους από το βιβλίο των ζώντων....

Για ποιό πράγμα καυχιέστε, εκδικητές, μπροστά στους αντιπάλους σας, εάν όχι για το ότι μπορείτε να επαναλάβετε το δικό τους κακό; Δε λέτε μ' αυτόν τον τρόπο: "Και εμείς δεν είμαστε τίποτε καλύτερο από σάς";

Ο Θεός μάρτυς μου: Και εσείς και οι αντίπαλοί σας είστε εξίσου αδιάφοροι και εξίσου ανίκανοι για το καλό.

Είδα μια κερασιά που, ενώ κάποια παιδιά της είχαν ξύσει τον φλοιό και την είχαν

κάψει, αυτή, παρ' όλα αυτά, έδινε τους ώριμους καρπούς της στα ίδια αυτά παιδιά.

Και είδα κάτι αγελάδες που, ενώ τις βασάνιζαν οι άνθρωποι με βαρύ φορτίο, αυτές υπομονετικά δίνανε το γάλα τους στους ίδιους αυτούς ανθρώπους.

Και τα μάτια μου βούρκωσαν... Γιατί η φύση να είναι πιο ελεήμων προς τους ανθρώπους παρά ο άνθρωπος προς τον άνθρωπο;

Η φύση μάρτυς μου, εκδικητές· εκείνος μόνον είναι πιο δυνατός από τους κακοποιούς του, που δεν έχει την δύναμη να επαναλάβει τα δικά τους έργα.

Η εκδίκηση δεν έχει τέλος και οι απόγονοι συνεχίζουν το έργο των πατέρων τους και φεύγουν, αφήνοντάς το ημιτελές.

Στον πλατύ δρόμο τρέχει το κακό και από κάθε καινούργια μάχη παίρνει δύναμη και πλούτο· και πολλαπλασιάζει τη συνοδεία του.

Ο σοφός απομακρύνεται από τον δρόμο και αφήνει το κακό να τρέχει.

Τον σκύλο, που γαυγίζει, πιο γρήγορα τον καθησυχάζει ένα κομμάτι ψωμί παρά ένας σωρός πέτρες...

Εκείνος που δίδαξε στους ανθρώπους “οφθαλμόν αντί οφθαλμού”, τους δίδαξε πως να μείνουν όλοι τυφλοί.

Ποιόν να εκδικηθώ, Πατέρα μου Ουράνιε;

Το ποίμνιο που πηγαίνει για σφαγή;

Αχ, πόσο αξιολύπητοι είναι όλοι οι φαύλοι και όλοι οι εκδικητές! Πράγματι· σαν ποίμνιο που πηγαίνει για σφαγή και δεν γνωρίζει που πηγαίνει· και χτυπιούνται μεταξύ τους και προκαλούν σφαγή πριν από τη σφαγή...

Δεν ζητώ εκδίκηση, Πατέρα μου, δεν ζητώ εκδίκηση. Αλλά ζητώ να μου δώσεις μία θάλασσα από δάκρυα, να μπορέσω να θρηνήσω τη δυστυχία εκείνων που πηγαίνουν για σφαγή και δεν γνωρίζουν που πηγαίνουν...

Πηγή: Αγίου Νικολάου Βελιμίροβιτς, Προσευχές στην Λίμνη, έκδ. Ιερού Κοινοβίου Ευαγγελισμού της Θεοτόκου, Ορμύλια 2021, σσ. 194-196.

PERMANENTLY_REMOVED